

Список використаних джерел

1. Білик М. Д. Організація і методика аудиту сільськогосподарських підприємств: Підручник. — К.: КНЕУ, 2003. — 628 с.
2. Савченко В. Я. Аудит: Навчальний посібник. — К.: КНЕУ, 2009. — 328 с.
3. Аудит витрат підприємства як складова внутрішньофірмових стандартів / О. В. Шелковникова // Наукові праці. Економічні науки. — 2010. — Вип. 17.

Коваленко О. П., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к. е. н., доцент О. О. Канцуров

ПРОБЛЕМИ ВІДОБРАЖЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ ВАЛЮТИ ПРИ СКЛАДАННІ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ

Досвід становлення України як незалежної держави свідчить про те, що стан її економіки значною мірою залежать від структури, динаміки і ефективності зовнішньоекономічних відносин і торгівлі.

Питання оптимізації зовнішньоекономічної діяльності — невід’ємний суттєвий елемент розвитку господарства України сьогодні.

Зовнішньоекономічна діяльність підприємств базується на ефективному використанні ресурсів, кооперації праці, раціональному витрачанні фінансів і посиленні співпраці з іноземними партнерами.

Сучасний економічний світ характеризується стрімким зростанням міжнародної економіки, значними викликами науково-технічного прогресу, новітніми впровадженнями у галузі хімії, фізики та бурхливим розвитком лізингових, страхових, форвардних та інших послуг. Тому проведення діяльності з іноземними партнерами вимагає особливо глибоких знань у сфері міжнародної економіки. Правильно організована система бухгалтерського обліку розрахунків у іноземній валюті забезпечить прозорі тісні взаємовідносини з іноземними контрагентами. А тому необхідно ґрунтовно підійти до особливостей бухгалтерського обліку розрахунків в іноземній валюті в Україні.

Проблемами оцінки та відображення в обліку і звітності іноземної валюти у своїх працях піднімали питання науковці, такі

як: Ф.Ф. Бутинець, С.В. Голов, Т.П. Демчук, Г.Г. Кірейцева, А.М. Мороз, М. Ф. Пудовкіна, В.К. Савчук, В.В. Сопка, В.Д. Слободян та інші вчені. Але залишається недостатньо висвітленим питання відображення іноземної валюти у фінансовій звітності за Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку.

Позитивними сторонами застосування МСФЗ як для суб'єктів господарювання, які складають фінансову звітність, так і для зовнішніх користувачів є: можливість отримання необхідної інформації для прийняття управлінських рішень; забезпечення порівнянності звітності з іншими організаціями, незалежно від того, резидентом якої країни вони є і на якій території здійснюють господарську діяльність; можливість залучення іноземних інвестицій і позик, а також виходу на зарубіжні ринки; престижність, забезпечення більшої довіри з боку потенційних партнерів; прозорість інформації, що забезпечується шляхом дотримання правил її складання, а також численними поясненнями до звітності [3].

Планування і бюджетування грошових потоків — головна складова системи ефективного управління господарською діяльністю підприємства будь-якої галузі економіки України, в тому числі і аграрної. Ефективне бюджетування грошових коштів є одним із головних завдань у діяльності суб'єктів господарювання. Прогноз руху грошових коштів представляє собою очікуваний обсяг грошових коштів, що класифікується за джерелами надходжень та обсягом витрат. Очікуваний залишок грошових коштів на кінець бюджетного періоду порівнюється з їх мінімальним залишком.

У прогнозі руху грошових коштів необхідно передбачити суму грошових коштів, яка перевищує мінімальну суму в прогнозному періоді, оскільки бюджетування грошових коштів може мати непередбачувані наслідки. Дотримання цього принципу дає змогу керівництву корпорації прийняти оперативні рішення щодо трансформації тимчасово вільних грошових коштів у короткострокові інвестиції або здійснити інші доцільні та ефективні заходи щодо їх формування та використання.

Для ефективного бюджетування грошових коштів необхідно вести облік та відображати іноземну валюту у фінансовій звітності згідно МСБО.

Порядок складання і подання Звіту про рух грошових коштів Визначається МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів». Цей Звіт доповнює Баланс і Звіт про прибутки та збитки.

Баланс відображує фінансове становище підприємства на певну дату, а Звіт про рух грошових коштів пояснює зміни в од-

ному з важливих компонентів балансу — грошових коштах та їх еквівалентах, які відбулися між датами Балансу.

У свою чергу, Звіт про прибутки та збитки показує результати діяльності підприємства за певний період, а Звіт про рух грошових коштів характеризує вплив цієї діяльності на грошові потоки підприємства.

МСБО 7 не визначає формат Звіту про рух грошових коштів і перелік статей по кожному виду діяльності, але містить конкретні вимоги та пояснення щодо руху грошових коштів у іноземній валюті.

Надходження і видаток грошових коштів у іноземній валюті відображують у Звіті про рух грошових коштів підприємства перерахуванням іноземної валюти у валюту звітності за курсом, що діяв на дату руху грошових коштів.

Нереалізовані курсові різниці, тобто різниці, що виникають внаслідок перерахунку статей балансу (крім грошових коштів) в іноземній валюті, не є рухом грошових коштів.

Однак на суму прибутку або збитку внаслідок не операційних курсових різниць слід скоригувати прибуток підприємства для визначення руху грошових коштів від операційної діяльності із застосуванням непрямого методу [4].

Сума курсової різниці, що виникає внаслідок впливу зміни валютного курсу на залишок грошових коштів в іноземній валюті, згідно з МСБО 7 слід наводити окремо від руху грошових коштів у результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. На практиці її показують або безпосередньо у Звіті про рух грошових коштів після розділу «Рух грошових коштів у результаті фінансової діяльності», або в примітках до фінансової звітності. Це дає можливість узгодити залишки грошових коштів на початок і кінець звітного періоду.

Відповідно до вітчизняних П(С)БО, операціями в іноземній валюті вважаються господарські операції, що потребують розрахунків в іноземній валюті, то перерахунок таких статей у гривневий еквівалент проводять на дату проведення розрахунків і на дату балансу із застосуванням офіційного курсу НБУ, що діяв на час такого перерахунку [2]. Але це не завжди доцільно, оскільки виникають певні суперечності. На практиці при здійсненні цих операцій виникають певні проблеми. Це пов'язано з тим, що при розрахунках з дебіторами та кредиторами, особливо при здійсненні попередньої оплати, як зазначено П(С)БО 21 «Вплив змін валютних курсів», курсова різниця не виникає і перерахунок за певним курсом при отриманні товару не проводиться. Згідно із міжнародними стандартами бухгалтерського обліку, всі розраху-

нкові операції відносяться до монетарних статей, а отже, підлягають перерахунку у зв'язку із зміною валютного курсу.

Міжнародна практика свідчить, достатнім для отримання достовірних даних є застосування середнього валютного курсу для операцій, що були проведені протягом тижня або місяця. Це передбачено МСБО 21 і тому широко використовується за кордоном. Однак, якщо валютні курси суттєво коливаються, застосування середнього курсу є недоречним. Трансляція звітності за МСБО 21 відбувається на кожен дату балансу за правилами аналогічними як і в національному стандарті.

У статті «Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів» (рядок 420) відображається сума збільшення або зменшення (наводиться у дужках) залишку грошових коштів у результаті перерахунку іноземної валюти при зміні валютних курсів протягом звітного періоду. У рядку 430 «Залишок коштів на кінець року» наводять різницю між сумою грошових надходжень і витрат, відображених у рядках 400—420. (табл. 1)

Таблиця 1

ФРАГМЕНТ Ф. №3 «ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ»

Чистий рух коштів за звітний період	400				
Залишок коштів на початок року	410		X		X
Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів	420				
Залишок коштів на кінець року	430		X		X

Отже, підсумовуючи зазначене, можна констатувати незважаючи на те, що національні стандарти базуються на МСФЗ, в них все ж наявний менший перелік альтернатив облікового відображення операцій в іноземній валюті. Тому компанії, які самостійно прийняли рішення або зобов'язані скласти фінансову звітність за МСФЗ, мають ретельно продумувати положення облікової політики з метою розкриття усієї можливої інформації з метою уникнення нерозуміння фінансової інформації як керівним персоналом (власниками), так і зовнішніми користувачами.

Прогноз руху грошових коштів дає можливість оцінити майбутні надходження грошових коштів, проаналізувати здатність підприємства погасити свою короткострокову заборгованість і сплатити дивіденди, оцінити необхідність залучення додаткових фінансових ресурсів. Використання такого прогнозу дає змогу точніше оцінювати перспективну платоспроможність і тим самим знижувати фінансовий ризик.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» №996-XIV, редакція від 14.01.2012 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=996-14>
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 21 «Вплив змін валютних курсів», затверджене наказом Міністерства фінансів України: від 10.08.2000 р. № 193, зі змінами та доповненнями
3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 21 «Вплив змін валютних курсів».[Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://minfin.gov.ua/document/92433/МСБО_21.pdf
4. Демчук Т. П. Облікова політика підприємства в аспекті відображення валютних операцій/ Т. П. Демчук // Вісник ЖДТУ. — 2010. — № 3 (53). — С. 85–90. — (Економічні науки)

Ковальчук І.Б., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — д.е.н., професор Н.М. Малюга

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ КАПІТАЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА

На сучасному етапі інформаційно-аналітична функція фінансового обліку повинна задовольняти потреби основних споживачів інформації, а це насамперед власники акціонерних товариств, адміністративно-управлінський персонал підприємств, а також інвестори, кредитори тощо. Галузь будівництва, розвиток якої значною мірою обумовлюється обсягами інвестицій, що спрямовуються на оновлення матеріально-технічної бази підприємств, нарощування інфраструктури в урбанізованих зонах, реалізацію економічних і соціальних зонах проєктів тощо, є предметом уважного вивчення на тих підприємствах будівельної індустрії, які мають далекосяжні плани на майбутнє.

Для того, щоб правильно вибрати стратегію розвитку будівництва на підприємстві необхідно правильно оцінити як зовнішні можливості і загрози, так і внутрішні сильні та слабкі сторони.

Економічний аналіз ґрунтується на системі економічної інформації з метою її відповідної обробки, осмисленої для прийняття оптимальних управлінських рішень.

Основним джерелом інформації, що використовуються при аналізі капітального будівництва, є: прогнозно-планові дані, дані